కథా కౌముది

నిర్ణయం

శాంతిశ్రీ బెనర్జీ

ఉదయం ఏడుగంటలవ్వొస్తుంది. టేబుల్ మీదున్న సెల్ మ్రోగింది. మెలకువ వచ్చినా బద్ధకంగా పడుకున్న రాజ్యలక్ష్మి ఉలిక్కిపడింది. పక్కకి తిరిగి చూసింది. భర్త మనోహర్ గాఢ నిద్రలో ఉన్నాడు. అతనికి మెలకువ రాకుండా ఉండటానికి గబుక్కున మంచం దిగి, ఫోను తీసుకుని బయటికి వచ్చి, బెడ్ రూం తలుపు వేసి –

“హల్లో” అంది.

“అమ్మా! నేను” అంది కూతురు కావ్య.

న్యూయార్క్ లో ఉంటున్న కావ్య సాధారణంగా సాయంత్రం ఫోను చేస్తుంది. ఇప్పుడెందుకు చేసిందో రాజ్యలక్ష్మికి అర్థం కాలేదు.

“ఏంటి కావ్యా ఇప్పుడు చేశావు? ఎవ్రిథింగ్ ఓకే?”

“అమ్మా! నాన్న నిద్దరపోతున్నారు కదా? ముఖ్యంగా నీతో మాట్లాడాలనే ఇప్పుడు చేశాను. నేను నా జీవితానికి సంబంధించిన ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నాను. అది నీతో చెప్పాలనే చేశాను ” కావ్య గొంతు సీరియస్ గా ఉంది.

“చెప్పమ్మా కావ్యా” అంది ఆదుర్దాగా రాజ్యలక్ష్మి.

“అమ్మా! నేను రిషితో విడిపోయి వేరుగా ఉండాలనుకుంటున్నాను. వేరే ఫ్లాటు కూడా చూసుకున్నాను. రేపు శనివారం కదా! నా సామాన్లు తీసుకుని వెళ్ళిపోతున్నాను” అంది గబగబా.

“ఏమయిందమ్మా? ఇంత హఠాత్తుగా ఇలాంటి నిర్ణయం తీసుకోడానికి కారణం?” అంది రాజ్యలక్ష్మి అయోమయంగా.

కావ్య న్యూయార్క్ లో ఒక ఇంటర్ నేషనల్ బ్యాంక్ లో పని చేస్తోంది. ఢిల్లీలో అదే బ్యాంక్ లో పని చేసేది. వాళ్ళే నాలుగేళ్ళ క్రితం న్యూయార్క్ ట్రాన్సఫర్ చేశారు. అక్కడే పంజాబ్ కి చెందిన యువకుడు రిషి గులాటీతో పరిచయం కలిగింది. అతను ఒక స్టార్ట్ అప్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్నాడు. వారి పరిచయం క్రమేణా ప్రేమగా మారింది. రెండేళ్ళ నుంచి ఇద్దరూ సహజీవనం చేస్తున్నారు. కావ్యకి ముప్ఫయేళ్ళు వచ్చాయి. వయస్సు పెరుగుతుంది పెళ్ళి చేసుకుని స్థిరపడమని తల్లి పదే పదే కోరటంతో సంవత్సరం లోపే పెళ్ళి చేసుకుంటామని మాట కూడా ఇచ్చింది.

“అమ్మా! నీతో చెప్పలేదు కాని రిషిది అదోరకమైన స్వభావం. ఆడవాళ్ళ పట్ల అతనికి విపరీతమైన ఆసక్తి! అతని ధోరణి ఒక్కోసారి భరించరానిదిగా ఉంటుంది. ఆడవాళ్ళతో బాహాటంగా ఫ్లర్ట్ చేస్తాడు. నా స్నేహితురాళ్ళతో అతను ప్రవర్తించే తీరు అతిగా అనిపిస్తుంది. అలా అని నా పట్ల ప్రేమగా ఉండడా అంటే అదేం లేదు. నన్నెంతో ప్రేమిస్తాడు. కానీ అతని ఈ బలహీనత వలన మా మధ్య విభేదాలొచ్చాయి. చాలాసార్లు అతనికి చెప్పి మార్చడానికి ప్రయత్నించాను. మొదట్లో సరిగ్గా ఉన్నా చివరికి మళ్ళా మామూలే! ఇక నాకు ఓర్పు నశించింది. అందుకే ఈ నిర్ణయం తీసుకున్నాను. నువ్వు నన్నర్థం చేసుకుంటా వనుకుంటాను” అంది గొంతు జీరబోగా.

ఆ తర్వాత కావ్య ఫోనులో ఏడుస్తున్నట్లు శబ్దం వచ్చింది. రాజ్యలక్ష్మి తట్టుకోలేకపోయింది.

“ఏడవకమ్మా కావ్యా! నీ సమస్యను నేనర్థం చేసుకోగలను. జీవితాంతం బాధపడేకంటే, ఈ సమస్యకి ఇప్పుడు పరిష్కారం వెదకడం ఒక విధంగా మంచిదని నువ్వనుకున్నావు. ధైర్యంగా నిర్ణయం తీసుకున్నావు. నీకేది మంచిదో నీకంటే బాగా ఎవరికి తెలుస్తుంది చెప్పు. బాధపడకు. నెమ్మదిగా పరిస్థితులు సర్దుకుంటాయి. నువ్వు వేరుగా వెళ్ళిన తర్వాత రిషిలో మార్పు వస్తుందేమో గమనించు. వీలయినంత త్వరలో ఒకసారి ఇండియా రావడానికి ప్రయత్నించు. నీకు మార్పు అవసరం. ఈ విషయం నాన్నకిపుడు చెప్పడం నాకిష్టంలేదు. ఆయన ఆరోగ్యం అలాగే ఉంది. మనిద్దరి మధ్యే ఉంచుకుందాం! ” అంది.

“అలాగేనమ్మా! నీకు చెప్పింతర్వాత నా మనస్సెంతో తేలికయింది. నీ మాటలు నా ఆత్మవిశ్వాసాన్ని పెంచాయి. తొందరలోనే ఇండియా రావడానికి ప్రయత్నిస్తాను. మళ్ళీ సాయంత్రం ఫోను చేస్తాను. బై!” అని ఫోను పెట్టేసింది.

కావ్య ఫోను చేసిందగ్గర నుంచి రాజ్యలక్ష్మి ఆలోచనలతో సతమతమయింది. కావ్య మాటలు పదే పదే గుర్తుకు వచ్చి ఆమె మనస్సు వికలమయింది.

"ఓరి భగవంతుడా! నా జీవితంలో నేనెదుర్కొన్న సమస్య చివరికి నా కూతురు కూడా ఎదుర్కొందా? దానికి పరిష్కారంగా కావ్య తీసుకున్న నిర్ణయం సరైనదేనా? తనెందుకు ఆ ధైర్యం చెయ్యలేకపోయింది?" అని పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించింది. ఆమెకి ఒక్కసారి గతమంతా గిర్రున తిరిగింది.

★ ★ ★

రాజ్యలక్ష్మి మెరిసే చామనఛాయతో, చక్కటి పర్సనాలిటీతో, ఠీవీగా, అందంగా ఉంటుంది. ఆమె హైదరాబాదు యూనివర్సిటీలో ఎమ్.ఏ. సోషియాలజీ చేసి, తర్వాత ఎమ్.ఫిల్. కూడా చేసి పిహెచ్.డి.లో జాయిన్ అయ్యింది. అదే యూనివర్సిటీలో ఎకనామిక్స్ లో పిహెచ్.డి. చేస్తున్న మనోహర్ తో పరిచయం అయింది. అతను మంచి రంగుతో చూడటానికి బాగానే ఉంటాడు. మనిషి సరదాగా జోక్స్ వేస్తూ ఉంటాడు. అందరూ అతనిపట్ల ఆకర్షితులవుతూ ఉంటారు. లైబ్రరీలో తరచు కలుసుకోవడం వలన వారి పరిచయం స్నేహంగా మారింది. ఆ స్నేహమే తర్వాత ప్రేమలోకి దారి తీసింది. ఇద్దరూ పిహెచ్.డి. పూర్తి చేసి తల్లిదండ్రులకు చెప్పి వాళ్ళ అంగీకారంతో పెళ్ళి చేసుకుందామన్న నిర్ణయానికొచ్చారు. యూనివర్సిటీ హాస్టల్స్ లో ఉంటున్న ఇద్దరూ తరచుగా కలుసుకుంటున్నారు.

ఆ సమయంలోనే అతి దగ్గరగా చూస్తున్న మనోహర్ స్వభావం ఆమెను అయోమయంలో పడవేసింది. అతని ప్రవర్తనకి సంబంధించిన రెండు సంఘటనలు ఆమెకెంతో మనస్తాపాన్ని కలిగించాయి. మొదటి సంఘటనలో సంధ్య అనే అమ్మాయి వాళ్ళ జీవితాల్లోకి ప్రవేశించడం జరిగింది. ఆమె ఎకనామిక్స్ లో ఎమ్.ఫిల్. చేస్తోంది. చూడటానికి అందంగా ఉంటుంది. ఆమె కూడా రాజ్యలక్ష్మి ఉండే హాస్టల్లోనే ఉంటుంది. ఇద్దరికీ కొద్దో గొప్పో పరిచయం ఉంది.

ఒకరోజు రాజ్యలక్ష్మి, మనోహర్ లు యూనివర్సిటీ కాంటీన్ లో కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నారు. ఆ సమయంలో సంధ్య తన స్నేహితురాలితో వచ్చి, దోవలో రాజ్యలక్ష్మిని పలకరించి ఇంకో టేబుల్ దగ్గిరకి వెళ్ళి కూర్చుంది. మనోహర్ ఇది గమనించి, "రాజీ! నేను ఎకనామిక్స్ లో ఒక ప్రాజెక్టు చేస్తున్నాను. దానికి నాకు కొంత డబ్బు కూడా గ్రాంటయింది. నా పిహెచ్.డి. వలన నేనా ప్రాజెక్టు సరిగ్గా చెయ్యలేకపోతున్నాను. నాకెవరయినా సహాయం చేసే వాళ్ళుంటే బాగుండుననుకుంటున్నాను. నేను నెలకింతని పేమెంట్ కూడా చెయ్యగలను. నువ్వు సంధ్యనడుగు. ఆమె ఎకనామిక్స్ లో ఎమ్.ఫిల్. చేస్తుంది కాబట్టి, ఈ ప్రాజెక్టు మీద పని చెయ్యడం అంత కష్టం కాదు" అన్నాడు ఎంతో సీరియస్ గా.

రాజ్యలక్ష్మికి సంధ్య ఆర్థిక పరిస్థితి బాగాలేదన్న విషయం తెలుసు. ఈ విధంగానైనా ఆమెకి సహాయం చేసినట్లవుతుందని, వెంటనే సంధ్యని పిలిచి మనోహర్ కి పరిచయం చేసింది. ఆమెకి విషయం చెప్పింది. తర్వాత మనోహర్ కూడా ప్రాజెక్టు వివరాలు చెప్పాడు. సంధ్య సంతోషంగా ఒప్పుకుంది. మరుసటి రోజు డిపార్ట్ మెంట్ లో కలవమని సంధ్యకి చెప్పాడు మనోహర్. సంధ్య సరేనంది. ఆ తర్వాత సంధ్య ప్రాజెక్టులో చేరినట్లు తెలిసింది.

నెలరోజులు గడిచిపోయాయి. ఈ మధ్య మనోహర్ సంధ్యని గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడడం మొదలెట్టాడు. ఆమె కుటుంబంలో సమస్యలున్నట్లు, తల్లిదండ్రుల మధ్య సఖ్యత లేనట్లు కూడా చెప్పాడు. రాజ్యలక్ష్మికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఇంత తక్కువ వ్యవధిలో సంధ్య తన కుటుంబ విషయాలన్నీ మనోహర్ కి చెప్పడం, మనోహర్ ఆమెకి సలహాలివ్వడం, ప్రాజెక్టు డబ్బుతో ఆమె తన ఊరు వెళ్ళి తల్లిని చూసి రావడం జరిగాయి. అంతే కాకుండా మనోహర్ డిన్నర్ తర్వాత లేడీస్ హాస్టల్ కొచ్చి సంధ్యను పిలవడం, వాళ్ళిద్దరూ బయట బెంచీమీద కూర్చుని గంటల తరబడి మాట్లాడుకోవడం కూడా గమనించింది. ఆదివారాల్లో ఎకనామిక్స్ కి సంబంధించిన లెక్చర్స్ కి ఇద్దరూ కలిసి వెళ్ళడం లాంటివి కూడా జరుగుతున్నాయని తెలుసుకుంది. రాజ్యలక్ష్మి డైలమాలో పడింది. మనోహర్ ని అడుగుదామా వద్దా అని చాలా రోజులు ఊగిసలాడింది. చివరికి ఒకరోజు ఇదంతా ఏమిటని అడిగితే మనోహర్ –

"అదేంటి రాజీ! అలా అనుమాన పడుతున్నావు? ప్రాజెక్టు మూలంగా కలసి మాట్లాడుకోవడం, కలసి పని చెయ్యడం తప్పదు కదా? అంతేకాక సంధ్య ఎకనామిక్స్ లో కొన్ని రిసెర్చి పేపర్లు రాస్తున్నది. వాటి విషయంలో కూడా నేనామెకు సహాయం చేస్తున్నాను. వాటి గురించి చర్చించుకోవడం చేస్తున్నాం. అంతకు మించి మా మధ్య ఎటువంటి సంబంధం లేదు. నా భార్యగా నిన్నుతప్ప నేనెవ్వరినీ ఊహించలేను. నా మనస్సులో నీకొక్కదానికే స్థానం" అని ఎంతో నమ్మకంగా చెప్పాడు. రాజ్యలక్ష్మికింకేమనాలో తెలియలేదు.

కొన్ని వారాల తర్వాత ఒకరోజు ఎకనామిక్స్ లో పిహెచ్.డి. చేస్తున్న సునయన రాజ్యలక్ష్మిని కలవడానికి హాస్టల్ కి వచ్చింది. ఆమె రాజ్యలక్ష్మికి మంచి స్నేహితురాలు. కొంచెంసేపు పిచ్చాపాటి మాట్లాడుకున్న తర్వాత సునయన – "నిన్నొక విషయం అడగాలని వచ్చాను. ఇలా అడుగుతున్నానని ఏమీ అనుకోవుగా?" అంది.

"అరే! అదేంటి అలా అంటున్నావు? నా దగ్గర నీకామాత్రం చనువు లేదా?" అంది రాజ్యలక్ష్మి.

"రాజీ! నువ్వు, మనోహర్ థీసిస్ లు సబ్మిట్ చేసిం తర్వాత పెళ్ళి చేసుకుందామని అనుకుంటున్నారు కదా? మరి ఇదేమిటి డిపార్ట్ మెంట్ లో ఇలా జరుగుతున్నది? మనోహర్, సంధ్య చాలా దగ్గరైనట్లు ప్రవర్తిస్తున్నారేమిటి? అందరూ వాళ్ళని గురించి మాట్లాడుకోవడమే? డిపార్ట్ మెంట్ అంతా ఒకటే గుసగుసలు. అసలు వీళ్ళద్దరి మధ్య జరుగుతున్నదేంటో నీకు తెలుసా?" అంది.

రాజ్యలక్ష్మి విస్తుబోయింది. ఆమెకేం మాట్లాడాలో తెలియలేదు. కొంచెం సేపు మౌనంగా ఉంది. తర్వాత ముఖం క్రిందకు దించుకుని కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంది. సునయన ప్రేమగా ఆమె చేతిని పట్టుకుని –

"మనోహర్ కి బుద్ధిలేకపోతే ఆ సంధ్యకైనా ఉండొచ్చు కదా? నేనీ విషయం సంధ్యతో మాట్లాడుతాను నువ్వు బాధపడకు. అసలు సంగతి కనుక్కుంటాను" అంది.

రాజ్యలక్ష్మి బేలగా తలూపింది.

ఆ తర్వాత సునయన సంధ్యతో మాట్లాడింది. రాజ్యలక్ష్మి, మనోహర్ ల గురించి ఆమెకు చెప్పింది. సంధ్య ఎంతో బాధగా – "మనోహర్ ఆ విషయం నాకు చెప్పలేదు. అలా అని తెలిస్తే పరిస్థితులను ఇంతవరకూ రానిచ్చేదాన్ని కాదు. ఇప్పుడైనా మించిపోయింది లేదు. నేను వాళ్ళిద్దరి మధ్య నుంచి తప్పుకుంటాను" అందిట!

ఆ తర్వాత రెండు నెలల తర్వాత సంధ్య ప్రాజెక్టు వర్క్ చెయ్యడం విరమించుకుంది. మనోహర్ ని కలవడం మానుకుంది. కానీ ఈ సంఘటన రాజ్యలక్ష్మి మీద చెరగని ముద్ర వేసింది. అతనిపట్ల నమ్మకం సన్నగిల్లింది.

రెండేళ్ళకి ఆర్నెల్ల తేడాతో ఇద్దరూ థీసిస్ లు సబ్మిట్ చేశారు. తల్లిదండ్రులతో పెళ్ళి చేసుకుంటామని చెప్పారు. కులాంతర వివాహం వలన ఇరువైపులా తల్లిదండ్రులు అంత తొందరగా అంగీకరించలేదు. వాళ్ళని ఒప్పించి, అంగీకరించేలా చెయ్యడంలో ఇంకో సంవత్సరం గడిచిపోయింది. చివరికి రిజిస్టర్ మారేజ్ చేసుకుని, చిన్నపార్టీ ఇచ్చారు. మనోహర్ కి యూనివర్సిటీలోనే ఎకనామిక్స్ డిపార్ట్ మెంట్ లో లెక్చరర్ గా ఉద్యోగం వచ్చింది. రాజ్యలక్ష్మికి కూడా సిటీలో వున్న మహిళా కాలేజ్ లో సోషియాలజీ లెక్చరర్ గా జాబ్ వచ్చింది. యూనివర్సిటీకి దగ్గరలోనే చిన్న ఫ్లాటు అద్దెకు తీసుకుని స్థిరపడ్డారు. ఇరువురు తమ తమ దైనందిన జీవితాల్లో బిజీగా ఉండసాగారు.

అప్పుడే రాజ్యలక్ష్మిని కలతపెట్టే మరొక సంఘటన జరిగింది. ఆమె కొలీగ్ వసంతకి బ్యాంకులో పనిచేసే శ్రీకాంత్ తో వివాహం అయింది. లేడీస్ హాస్టల్లో ఉంటున్న ఆమె రాజ్యలక్ష్మిని వాళ్ళకొక ఫ్లాటు అద్దెకి చూడమని కోరింది. రాజ్యలక్ష్మి ఎంతో శ్రమపడి తమ ఫ్లాటుకి దగ్గరలోనే ఇల్లు చూపించింది. వసంత, ఆమె భర్త వచ్చి చేరారు. రెండు కుటుంబాలు దగ్గరయి కలుపుగోలుగా ఉంటున్నారు.

ఆ సమయంలోనే రాజ్యలక్ష్మికి అమెరికాలోని ఒక యూనివర్సిటీలో ఆరు నెలల టీచింగ్ అసైన్మెంట్ వచ్చింది. మనోహర్ ఎంతో ప్రోత్సహించి ఆమె ప్రయాణానికి అన్ని ఏర్పాట్లు చేశాడు. ఆరునెలలు అమెరికాలో ఆనందంగా గడిపి రాజ్యలక్ష్మి ఇండియా వచ్చింది.

వచ్చిందగ్గిరి నుంచి ఆమెకి వసంత, మనోహర్ లు వ్యవహరించే తీరు నచ్చలేదు. శ్రీకాంత్ పనిచేసే బ్యాంకు సిటీకి చాలా దూరం. పైపెచ్చు అతను బ్యాంకు మానేజర్ అవడం వలన బాధ్యతలెక్కువ. ఇంటికి రోజూ ఆలస్యంగా వచ్చేవాడు. వసంత చాలా వరకు వంటరిగా ఉండేది. మనోహర్ ఆమెకి సహాయం చేసే వంకతో తరచుకలవడం, ఆమెపట్ల ఎంతో ఆసక్తి చూపడం, ఆమె వంటని అతిగా మెచ్చుకోవడం చేసేవాడు. రాజ్యలక్ష్మి కూడా లేకపోవడం అతనికి అడ్డు, అదుపు లేకుండా పోయింది. వసంత మనోహర్ చూపించే ఆప్యాయతకి, అటెన్షన్ కి లొంగిపోయి అతనికి బాగా దగ్గరయింది.

రాజ్యలక్ష్మికి ఇదంతా భరించరానిదిగా అనిపించేది. ఇక ఆపుకోలేక ఒకరోజు "వసంతతో అంత చనువుగా ఉండడం అవసరమా?" అని మనోహర్ ని అడిగింది.

"అబ్బే! నీ ఫ్రెండ్, కొలీగ్ కదా అందుకే స్నేహంగా ఉంటున్నాను. అంతకుమించి మా మధ్య ఏమీలేదు" అని జవాబిచ్చాడు.

వారిద్దరూ మారతారేమోనని కొన్ని రోజులు ఓపికపట్టింది. చివరికి లాభంలేక వసంతని నిలదీసింది. అది ఊహించని వసంత కంగారుపడి – "మా మధ్య అలాంటిదేం లేదు రాజీ! మనోహర్ నాకన్నయ్యలాంటివాడు" అంది గబగబా.

రాజ్యలక్ష్మి ఇంకేం చెప్పలేక మౌనం వహించింది.

ఇది జరిగిన నెలరోజులకి రాఖీ పండుగ వచ్చింది. ఆరోజు ఆదివారం సాయంత్రం వసంత, శ్రీకాంత్ స్వీట్స్ తీసుకుని వచ్చారు. వసంత మనోహర్ కి రాఖీ కట్టింది. మనోహర్ ముఖం అయిష్టంగా పెట్టాడు. అతనూహించని పరిణామం ఇది. ఆ తర్వాత రాజ్యలక్ష్మి వసంతతో స్నేహన్ని తగ్గించుకుంది. మనోహర్, వసంతలకి క్రమేణా ఒకరిమీదొకరికున్న ఆసక్తి తగ్గిపోయింది.

ఈ రెండు సంఘటనలతో రాజ్యలక్ష్మి మనస్సు ఛిన్నాభిన్నమైంది. ఇవే కాకుండా ఇంకా కొన్ని చిన్న చిన్న సంఘటనలు రాజ్యలక్ష్మికి వాస్తవాన్ని తెలియజేశాయి. మనోహర్ కి ఆడవాళ్ళపట్ల ఉన్న బలహీనత స్పష్టం అయింది. ఇక అప్పటి నుంచి చాలా జాగ్రత్తగా ఉండసాగింది. తన స్నేహితురాండ్రని, కొలీగ్స్ ని ఇంటికి ఆహ్వానించడం మానేసింది. వీలయినంతవరకూ వంటరి జీవితాన్ని గడపసాగింది. జీవితంలో వచ్చిన ఈ మార్పుకి ఆమె ఎంతో కృంగిపోయింది. కానీ తనపట్ల ప్రేమగా ఉండే మనోహర్ ని వదిలేసి వేరుగా వెళ్ళలేకపోయింది. ఎందుకంటే ఆమె మనోహర్ ని ఎంతో గాఢంగా ప్రేమించింది.

ఆ తర్వాత కావ్య పుట్టింది. కావ్యని పెంచి పెద్ద చెయ్యడంలో మనోహర్ ఎంతో సహాయపడేవాడు రాజ్యలక్ష్మికి. కావ్యని కంటికి రెప్పలా చూసుకునేవాడు.

"అతనిలో ఆ ఒక్క బలహీనత లేకపోతే తన జీవితం నందనవనం అయ్యేది కదా!" అనుకునేది రాజ్యలక్ష్మి.

★ ★ ★

కాలచక్రం గిర్రున తిరిగింది. కావ్య పెద్దదయి ఉద్యోగరీత్యా అమెరికా వెళ్ళింది. మనోహర్, రాజ్యలక్ష్మి ఐదునెల్ల తేడాతో రిటైరయ్యారు. ఒక సంవత్సరం క్రితం మనోహర్ లో బ్లెడ్ కాన్సర్ డిటెక్టయింది. అప్పటి నుంచి అతనికి ట్రీట్

మెంట్ జరుగుతున్నది. అతనికి సేవ చేస్తూ జాగ్రత్తగా చూసుకుంటున్నది రాజ్యలక్ష్మి. మనోహర్ అన్నింటికీ ఆమె మీద ఆధారపడి ఉంటున్నాడు. కావ్య తండ్రిని చూడటానికి తరుచూ ఇండియా వస్తున్నది.

ఆ రాత్రి మనోహర్ పడుకున్న తర్వాత రాజ్యలక్ష్మి సోఫాలో కూర్చుని ఆలోచనల్లో పడింది. తన జీవితం, కావ్య జీవితం పోల్చుకుని చూసుకుంది. మనోహర్ బలహీనతని భరిస్తూ, అతన్ని దూరం చేసుకోలేక, జీవితాంతం బాధపడుతూ బ్రతకాలనుకున్న తన నిర్ణయం సరైనదా? బాయ్ ఫ్రెండ్ బలహీనతని ఏమాత్రం సహించక, దానితో రాజీపడక, జీవితాంతం బాధపడేకంటే మొదట్లోనే విడిపోవడం మేలనుకున్న కావ్య నిర్ణయం సరైనదా? అని తనకు తానే ప్రశ్న వేసుకుంది. ఎటూ తేల్చుకోలేకపోయింది.

Click here to share your comments